NVNDINAE CHARITATIS
siue
ORATIO DE S. IVONE
PAVPERVM PATRONO

Habita in eiusdem Templo

A VINCENTIO SPIGARELLO
Eugubino
Sem. Rom. Clerico.

EMINENT.MO AC REVEREN.MO

P R I N C I P I

FRANCICSO

CARD. BARBERINO

S. R. E.

VICECANCELLARIO.

VINCENTIVS SPIGARELLVS

Seminarij Rom. Clericus. Fæl.

OPELLAE tenuitatem, EMINENTISSIME PRINCEPS, eo certè ampliori animo excipias neceſſe eſt, quò minùs illa de ſuo affert magiſque alieni prorſus indigens eſt. Hinc libentiùs ad Tui nominis Patrocinium confugit, quod profuſiſſimam humanitatem

tuam agnoſcit, præſertim experimento docta Barberinam munificentiam Soli videri ſimillimam, qui neſcit, vel in abiectiſſima oculos flectere, quin ſua luce copiosè condecoret. Nè graue ſit igitur, humaniſſime Princeps, hoc quidquid eſt obſequij addictiſsimi Tibi animi claritate frontis excipere, & è minimo Tuæ benignitatis magnitudine maximum reddere.

ORA-

ORATIO.

PRVDENTIA PRINCIPVM ſingulari factum eſt EMINENTISSIMI PRINCIPES, vt ad publicam populorum vtilitatem ſtatis anni temporibus abſque impendio vectigalium merces venales exponerentur in Nundinis, vt ſibi quiſque ſuæque familiæ quæcunque opus eſſent faciliori pretio compararet. At multo prudentiori conſilio Diuina munificentia per varias Terrarum Orbis plagas virtutum nundinas, quandoque concelebrat expoſitis in ſanctiorum hominum vita pretioſiſsimis Cœli opibus, non auro, nec pretio, ſed ſola nobis imitatione venales; itá non multis ab hinc ſæculis exhibuit Galliis in admirabili Sanctimonia IVONIS opulentiſſimas nundinas Charitatis, quas non ſine voluptatis lucro, & optabili animi commotione breuiter hìc de more luſtrabimus. Ac primò quidem teneriorem IVONIS ætatem non immeritò nundinarum dixerim apparatum: nam & Pariſiis, & Aureliæ, humanas, Diuinaſque literas, & vtriuſque potiſſimum Iuris Doctrinam in animo congeſſit, cùm intelligeret optimè, Charitatem ardere quidem ſibi poſſe, lucere aliis non poſſe ſine lumine ſapientiæ. Singulæ Doctrinarum notę

Iuue-

Iuuenis animo impreſſæ, præfulgentes erant gemmæ, non allicientis gloriæ ſpe, non diuitiarum cupiditate, non ipſa voluptate ſcientiæ, non ſpecioſa nominis ſuperbia, non vlla humanæ rationis opera, ſed vnius charitatis manu ſolertiùs elaboratæ. Excultum ſapientia IVONIS animum euexit illicò ad culmen Iudiciariæ Poteſtatis, vt ibi ſuorum opum admirabile daret ſpecimen charitas, vel in ipſa acerbitate Iuſtitiæ. Ardebat in Æquiſſimo Iudice Amor vtriuſque Iuſtitiæ,ſed in hoc ipſo Ardore prælucebat admirabiliùs charitas in Ægenos, qua ipſorum cauſas accuratiùs pernoſcebat, diuturniùs ponderabat, à Potentiorum, vel auctoritate, vel violentia validiùs defendebat, qua debita Iudicis labori pretia liberaliter recuſabat, qua Ægentioribus ſua largiebatur ampliſſimè, nè pecuniæ inopia, vel cauſa caderent, vel certè langueſcerent, qua Parentis viſcera cum ore Iudicis coniungebat, vt nullam vnquam protulerit ſententiam ex præſcripto Iuſtitiæ, quam priùs non concoxiſſet in incendio charitatis; atque in hoc ipſo inauditæ virtutis decora ſpectemus attoniti; Pecuniæ mulctam, qua mulctare Pauperem cogebatur IVO, nè Iuſtitiam læderet Iudex, de ſuo ſuppeditabat inopi, ne deeſſet, vt Pater. Ità in IVONIS tribunali nouo charitatis inuento ipſa damnatio abſolutione pretioſior ſimul, & gratior euadebat; nec IVONE Iudice iacturam facere poterat egeſtas; quin ipſa iactura fieret lucrum in charitatis emporio. Verùm IVONIANAE charitatis opulentiæ nimis anguſta ſpatia permittebat Tribunal Iudicis, eundem ad immenſiora vocabat publicum erga Pauperes patrocinium. Patronus ergo Pauperum ex Iudice ingenium, vires, ſapientiam, conatum, induſtriam, fortunas, vitam, ſe totum impendit Indigentium cauſis, & miſerorum leuamento: ſed cur exiliùs Patronum Pauperum IVONEM dixerim, qui partes

om-

omnium in eoſdem cumulatiſſimè vnus expleuit? Etenim ſi eius diligentiam, curam, ſollicitudinem in ijs tuendis inſpexeris, pluſquàm Tutorem appellabis, ſi ardorem animi in alendis de ſuo, pluſquàm Nutricem, ſi aperta ſemper indigentibus non dico domum, non penum, non ſuppellectilem, non Crumenam, ſed Brachia, ſed Pectus, ſed Viſcera, ſed ipſum IVONIS Cor pluſquàm Matrem, ac Patrem, ſi exhibitam abiectiſſimæ Plebis quiſquilijs ſeruitutem, pluſquam vile mancipium, ſi addictiſſimam omnibus indefeſsi laboris aſsiduitatem omnis prorſus expertem laſsitudinis, aut quietis, pluſquam hominem, ſi denique multiplicem illam planèq. infinitam in omni genere ſubleuandæ miſeriæ contentionem, atque efficaciam, Omnibus omnia factum iure optimo prædicabis; Verba deficiant, ac nomina quibus in IVONE ſignentur inuſitata virtutis ornamenta, vox vna ſufficiat: IVONI Pauperes Dei loco fuiſſe. Dei loco IVONEM fuiſſe Pauperibus. Quibus enim exprimam vocibus, gazam illam, è Diuinę gratię theſauris expoſitam in IVONE, cum familiam inopem Domi ſuæ non vnum, aut alterum menſem, ſed nouem ipſos annos peramanter excepit, ac ſuſtentauit; cum capitis tegumentum egeno tradidit, & ipſe nudato capite ſuperbiùs Cœlo pileatus inceſſit. Cum paratis ſibi dapibus, nempè fruſtulo Panis numeroſam multitudinem renouato Diuinæ liberalitatis miraculo ſaturauit, cum veſtes identidem cum ipſis mendiculis, exutus planè veterem hominem commutauit, cum abſtrictus Cilicio humi recumbens, ſuppoſito ſolum Capiti Diuinarum volumine literarum, ſi quid tandem temporis ſibi ſupererat è Pauperum ſeruitio, non tàm corporis quieti, quàm eiuſdem afflictationi, ſuauiſsimus alijs, vni ſibi duriſsimus impendebat. Vnum tamen, vel renuentem ad ſe reuocat Orationem meá,

quod

quod nempè Verbum Æterni Patris ad IVONEM deuocauit in terras, vt in Nundinis charitatis ſpectator ſimul eſſet, ac Nundinator. Inſpexerat Diuina Sapientia nihil eſſe tàm contemptibilis, proculcatæque fortunæ, quod IVONI Diuinam prorſus Imaginem non præſeferret: Ergo vt amica fallacia ludos faceret cum IVONE Deus, Diuinam ipſam pulchritudinem Pauperis abiectiſſimi ſpecie aptè contexit. Excipitur de more feſtiuiſſimè, IVONIS ad menſam aſſidet, epulatur, colloquitur amiciſſimè cum IVONE; ita qui nunquam deceptus fuerat, Deum in Pauperibus agnoſcendo, nunc ſapientius à Diuina fallitur veritate, Deũ loco Pauperis excipiendo. O felicem Deceptionem, O Iocos Amabiles colludentis Diuinitatis. Quamquam nunquam verius Deum in Pauperibus es complexus, quam cum Deum ipſum falsò Pauperem reputaſti. Vidiſtis admirabundi charitatis Nundinas in IVONE. Supereſt, vt Euangelici mercatoris exemplo, quidquid caducum eſt, habeatis Venale, vt expoſitas charitatis opes in IVONE feliciter nundinemini.

DIXI.

ROMÆ,

Typis Hæredum Corbelletti. Anno Iubilei M. DC. L.

SVPERIORVM PERMISSV.